

متن پرسش

با سلام و عرض ارادت خدمت استاد گرامی در ادامه سؤال شماره (۶۲۶۵) سؤال خود را به این صورت کامل می‌کنم که شما در جایگاه انقلاب اسلامی از غدیر تا انقلاب اسلامی ۷ نقطه عطف در صعود انقلاب اسلامی و ۶ نقطه عطف در سراسیابی طرح نموده‌اید ، و انقلاب اسلامی در یک حرکت سینوسی و رو به بالا از غدیر شروع شده و به اینجا رسیده است، سؤال بنده این است که جایگاه حکومت آل بویه و قبل و بعد آن در جایگاه انقلاب اسلامی کجاست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر شروع حکومت آل بویه به عنوان یک نحوه ظهور شیعه در حاکمیت را سال ۳۲۲ هجری و پایان آن را سال ۴۴۷ بدانیم که در ذیل خلفای عباسی سعی دارند بر دستگاه خلافت مسلط شوند، می‌توان منحنی ظهور آن‌ها را در دل دستگاه خلافت در سال ۳۲۲ دانست که پس از اوج‌گیری خود با شکست از ترکان سلجوقی در سال ۴۴۷ منحنی آن‌ها به انتها رسید تا آن‌که در دل حاکمیت ترکان عثمانی دولت صفوی ظهور کرد. آل بویه با گرایش شیعی که داشتند با مراجع بزرگی مثل شیخ صدوق و شیخ مفید و شیخ طوسی و سید مرتضی روابط حسنه برقرار کردند ولی هرگز موفق به ایجاد یک حکومت شیعی نشدند زیرا در شرایطی قرار داشتند که جو حاکم در اختیار اهل سنت بود و به همین جهت آل بویه در دل حاکمیت دستگاه خلافت عمل می‌کردند، هرچند سعی داشتند با آزادی‌دادن به همه‌ی مذاهب شیعه را از مظلومیت مطلق خارج کنند و معزالدوله دیلمی در سال ۳۵۲ دستور داد در بغداد روز عاشورا را تعطیل کنند و همان سال روز عید غدیر را جشن بگیرند، ولی با این‌همه نمی‌توانستند به عنوان جبهه‌ای از شیعیان اظهار وجود کنند به طوری که در همین زمان کتابخانه‌ی شیخ طوسی را در بغداد آتش زدند و به شیخ مفید توهین کردند و دستگاه حاکم نمی‌توانست علناً مقابله کند هرچند به شیخ طوسی کمک کرد تا در نجف حوزه‌ی کار خود را شروع نماید. از این جهت در جواب آن سؤال عرض کردم آل بویه و سربدریه دو نحوه از ظهور شیعه در تاریخ است با گرایش حاکمیت که منجر به حاکمیت مستقلی به نام صفویه شد و این نشان می‌دهد شیعه یک روزهم از عهدی که در غدیر با علی «علیه‌السلام» بسته غفلت ننموده، هرچند به صورت‌های مختلف در صحنه حاضر شده تا در نهایت با تکامل هرچه بیشتر به صورت انقلاب اسلامی ظاهر شد. موفق باشید